

„Tri leta.“

„Kako to?“

Kaj mi je vedel otrok povedati, kako to. Debelo me je pogledal in umoknil.

Jaz pa sem hotel zopet kaj vprašati, da bi bil napeljal pogovor; ker saj veste, da sem nekaj moral govoriti. Misliš sem, kaj bi... In ko sem se ozrl po otroku, sem videl, da nosi nekaj v culico zavitega. To sem porabil.

„Kaj imaš v culici?“

O, da sem jaz tedaj moral vprašati ravno to? To je bilo osodepolno vprašanje. Še danes, ko se spomnim, me zazebe pri teh spominih...

Dekletu pa se je razjasnil obraz, kot bi bilo pričakovalo baš tega vprašanja. In stegnilo se je po culici, pa dejalo:

„Za majnik! In pa pet parov nogovic, ki sem jih napletla.“

„Kaj za majnik si napletla nogovic?“

„Ne, ne, ne!“ — Solze so ji stopile v oči, ker je mislila, da je nočem razumeti. — „Tančica in mašne: to je za majnik. Te mi je dala ,švester“ Silva. Poglejte —.“

In tam sredi ulice je položil otrok culico na koleno in jel razkazovati svojo robo. Ah ti moj Bog! Pomislite! Kaj vem, kako je prišlo do tega! V trenotku je bilo —: in vse skupaj je zdrknilo dekletu raz koleno in padlo na tla... Po tleh pa je bilo blato tedaj, ker je deževalo prejšnji dan. Ah, ti moj Bog! In nogovice in mašne in tančica —: vse se je zmočilo in pomazalo. Otrok pa je začel jokati. Še tega je bilo treba! Tam sredi ceste; ko so ljudje hodili mimo, zijali in gledali... In jaz? Jaz se nisem vedel kam dejati sramote in zadrege. Dobro vem, da so me poznali vsi, hodeč mimo in se mi smeiali na skrivnem. S tem otrokom na ulici! To mi je bila cela večnost, — tisti trenotki. Uh!

Naposled je vendar-le pobralo in zavezalo nazaj vse skupaj...

Potem sva pa hitela še bolj. A povem vam: — vso pot nisem vprašal otroka nobene reči več.

(Dalje prih.)

Plačilo sveta.

V vrelca hladnega vodico

Piš bučelico zažene.

Deček prime jo z ročico

In na dlan jo suho dene.

Toda, kaj se je zgodilo!

Komaj vzame jo iz vode,

Ga v zahvalo prav nemilo

Z želom strupnim v palec vbode.

Ne zameri jej, živali,
Deček, kar ti je storila:
Saj ljudje so vzgled ji dali
In od njih se je učila.

Gódinov.

